

gelig kan den underordnede Regnskabsfører, som Rigsdagen har meddeelt Decharge, ikke finde nogen Betyggelse mod den administrative Revision, og de Krav, enten til Erstatning eller til criminel Ansvar, der deraf maatte kunne reises. Men at det desuagtet er en virkelig Afgjorelse, og en Afgjorelse, der forsaavidt er endelig, troer jeg ikke vil kunne negtes, og at det er den stringente regnskabsmæssige Afgjorelse, vil efter min Overbeviisning lige saameget, at dermed er Spørgsmaalet regnskabsmæssigt fuldført, eksempelvis altsaa, at enhver som helst Decision som saadan er fyldtgjort, naar en udgivet Sum er tilbagebetalt, uden Præjudice forresten for Spørgsmaalet om en Overfridelse af Finantsloven, der altid maa forudsætte tillige at indeholde en saadan Overfridelse af Embedspligt, at Folkethinget kan finde sig foranlediget til at gøre det til Gjenstand for en Rigsretssanklage. Det Gæste, der saaledes staar noget tvivlsomt, er aabenbart Forholdet til Rigsretten, og det, af den Grund, at der ikke gives nogen Ansvarlighedslov, og at altsaa Rigsretten i saa Henseende indtil videre jurymæssigt maatte kunne afgjøre disse Spørgsmaal efter sit eget Lykke, uden at, hvad man i denne Henseende her maatte vedtage, eller under Discussionen maatte udtale, paa nogen Maade kunde være bindende for den. Allermindst kan jeg, der har den Ære at være Medlem af Rigsretten, finde mig foranlediget til at fordybe mig i disse Spørgsmaal; men Udvalget har dog troet at burde nævne nogle enkelte Punkter, som synes at staa klare, og det er, at Rigsretten ved Decision til Ansvar for Overfridelse af Finantsloven i ethvert Tilfælde maa undersøge, om den er vedtagen af en competent Autoritet under den i Grundloven og i Forretningsregulativerne foreskrevne Form og inden for Competencens Grændser, hvorhos der rimeligvis vil kunne være deelte Meninger om det Spørgsmaal, hvorvidt den er berettiget til, efterat der er decideret, at en virkelig Overfridelse af Finantsloven har fundet Sted, tillige at undersøge Rigtigheden af dette Spørgsmaal, eller om det maa antages givet med Rigsdagens Decision. Men hvilken af Delene man antager, hvad enten Rigsretten maatte i saa

Henseende ansee dette Realitetsspørgsmaal afgjort ved Decision, eller den vilde ansee sig competent til at undersøge og paafende sammes Rigtighed, saa kan der ikke være deelte Meninger om, at hvor Rigsretten saaledes selv maatte antage, at en virkelig Overfridelse af Finantsloven havde fundet Sted, der kan Rigsretten ikke afgjøre, om der ikke var saadanne Omstændigheder, som burde have foranlediget Rigsdagen til at lade Anklagen falde, og at altsaa i alt Fald Spørgsmaalet, om dette Ansvar skal gøres gjældende mod Bedkommende, er endeligt afgjort ved Decision, saa at det kun er Spørgsmaal for Rigsretten om, hvad Følger det skal drage efter sig for den enkelte Anklage, deels med Hensyn til Spørgsmaalet om Straf, deels med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning.

Jeg troer, at de Fleste forøvrigt ville være meget tilbøjelige til at antage, at naar det først er givet, at der er en strafbar Overfridelse af Finantsloven tilstede, maa Pligten til at erstatte det saaledes Udgivne være en logisk nødvendig Følge deraf, deels fordi selve Udgivelse uden Lovhjemmel og uden at den senere har faaet Ratifikation af dem, der dertil ere berettigede, nemlig Rigsdagen, synes logisk nødvendigt at medføre det, deels ogsaa efter de ganske almindelige Regler om Skadeserstatning, idet den, der ved en tilregnelig Handling har tilføiet en Anden Skade, bør erstatte den og at altsaa ogsaa den Minister, der ved en fri Beslutning og uden dertil at have Hjemmel disponerer over Statens Midler, maa restituere disse. Jeg indrømmer imidlertid, at Spørgsmaalet kan være tvivlsomt og da vi ikke kunne afgjøre det her, har Udvalget udtalt, og jeg skal gjentage det her, at imedens Spørgsmaalet om, hvorvidt en Overfridelse af Finantsloven har fundet Sted og skal gøres gjældende mod Bedkommende, endelig uigenkaldelig og uroffelig er afgjort ved Rigsdagens Decision, vil det være Rigsdagens Sag ogsaa at bestemme, hvorvidt den kan udstrække sin Myndighed med Hensyn til Følgerne deraf for de Paagjældende og navnlig hvorvidt den tillige har omfattet det Spørgsmaal, om der ganske eller tildeels derfor skal gives Skadeserstatning.